

نمایشگاه عکس نقره-تقدیر ساختارگرا

سینا داوری

۱۳۹۶/۱۰/۱۵

بعد از یک سال برنامه ریزی سنگین سرانجام زمان برگزاری نمایشگاه عکس نقره فرا رسید . نمایشگاه در گالری کوچه بالاوور برقرار است. خیابان ولیعصر بیشتر از همیشه شلوغ است. در ازدحام جمعیت راه را پیدا میکنم و به کوچه بالاوور می پیچم. گاز اشک آور چشمهایم را میسوزاند. در بن بستی ، حدود ۲۰ لباس شخصی جیره ناهارشان را میگیرند. انگار بوی قرمه سبزی در فضای شهر پیچیده است. چشمهایم میسوزد. پیرسان پیرسان راه ورود به گالری را پیدا میکنم. ساختمان قدیمی که درب ورودی اش را به سختی میشود پیدا کرد با اتاقهای سقف بلند و تو در تو و ردیف ردیف عکسهای چاپ شده و قاب شده ۲۰ عکس ، ۵۰ ، ۱۰۰ ، ۲۰۰ و

انگار هر عکسی که به دبیر خانه جشنواره رسیده را به دیوار کوبیده اند. هر عکسی ساز خودش را میزند و تو گویی از هر دری سخنی ! برچسب اسم هنرمند پای مجموعه ها، با عنوان و بی عنوان . مجموعه عکسهای استادان و پیش کسوتان سر و گردنی بالاتر دیده میشود اما حکایت "از هر دری سخنی " اینجا هم به چشم میخورد.

جز من کسی در گالری نیست. تا حالا در گالری تنها نبوده ام ، حس خوبی دارد. می گردم و می بینم. به کوچه برمیگردم . موج سرما به سینه ام میکوبد. چشمهایم میسوزد. لباس شخصی ها جیره شان را خورده اند و آتش روشن کرده اند تا چشمهایشان نسوزد. خیابان رفته رفته شلوغ تر میشود. مترو ۴ راه ولیعصر بسته است. تنها راه چاره "دربست"!